

EuropePlus

R2

PUDEŁKO WARTOŚCI

RÓWNE SZANSE

WARTOŚĆ

RÓWNE SZANSE

Wprowadzenie

Wartość równych szans to przekonanie, że każda osoba powinna mieć równe szanse na odniesienie sukcesu i pełne wykorzystanie swojego potencjału, niezależnie od jej pochodzenia lub okoliczności. Wiąże się to z zapewnieniem każdemu takiego samego dostępu do edukacji, szkoleń, zatrudnienia i innych możliwości, niezależnie od rasy, płci, pochodzenia etnicznego, wieku, religii, seksualności, zdolności lub jakiegokolwiek innej cechy.

Wartość równych szans jest ważna, ponieważ pomaga zapewnić każdemu sprawiedliwą szansę na sukces, niezależnie od jego pochodzenia lub punktu wyjścia w życiu. Promuje równe szanse, w których ludzie mogą konkurować w oparciu o swoje umiejętności, talenty i zdolności, a nie czynniki pozostające poza ich kontrolą.

Równe szanse to nie tylko zapewnienie wszystkim takich samych zasobów lub możliwości, ale także zajęcie się strukturalnymi nierównościami i barierami, które uniemożliwiają niektórym grupom dostęp do tych zasobów i możliwości. Wiąże się to z rozpoznawaniem i likwidowaniem systemowej dyskryminacji, i uprzedzeń, które mogą istnieć w społeczeństwie, takich jak rasizm, seksizm, homofobia, ableizm i inne.

Wreszcie, równość szans polega na stworzeniu społeczeństwa, w którym każdy ma szansę odnieść sukces i rozwijać się, niezależnie od swojego pochodzenia lub okoliczności. Promuje uczciwość, sprawiedliwość i mobilność społeczną oraz pomaga stworzyć bardziej integracyjne społeczeństwo. Przyjmując wartość równych szans, możemy zapewnić, że każdy ma szansę w pełni wykorzystać swój potencjał i przyczynić się do lepszego świata.

MATERIAŁY DO NAUKI

GRA

Tytuł: Wyzwanie możliwości

Cel: Pomoc uczniom w zrozumieniu koncepcji równych szans i zbadanie sposobów tworzenia sprawiedliwego i integracyjnego środowiska klasowego.

Materiały:

Biała tablica lub tablica

Kreda lub markery

Karty indeksowe

Instrukcje:

Zacznij od zapytania uczniów, co ich zdaniem oznacza równość szans. Zapisz ich odpowiedzi na tablicy.

Wyjaśnij uczniom, że będą grać w grę, aby zbadać koncepcję równych szans.

Podziel uczniów na cztero- lub pięcioosobowe grupy.

Daj każdej grupie zestaw kart indeksowych.

Poproś uczniów o stworzenie listy wyzwań, które mogliby wykonać w grupie, takich jak rozwiązanie zadania matematycznego, ułożenie puzzli lub zbudowanie wieży z klocków.

Zapisz wyzwania na kartach indeksowych i potasuj je.

Wyjaśnij uczniom, że każda grupa wylosuje zadanie z talii i będzie współpracować, aby je wykonać.

Zanim jednak rozpoczną wyzwanie, muszą dobrać kolejną kartę, która określi zasoby potrzebne do ukończenia wyzwania.

Na przykład, jedna karta może mówić "Masz nieograniczone zasoby i tyle czasu, ile potrzebujesz".

	<p>Inna karta może mówić "Masz ograniczone zasoby i tylko pięć minut na ukończenie wyzwania".</p> <p>Grupy muszą współpracować, aby ukończyć wyzwanie, korzystając z przydzielonych im zasobów.</p> <p>Po zakończeniu wyzwania grupy powinny zastanowić się, w jaki sposób zasoby, które otrzymali, wpłynęły na ich zdolność do ukończenia wyzwania.</p> <p>Poproś uczniów, aby omówili, w jaki sposób to ćwiczenie odnosi się do koncepcji równych szans. W jaki sposób możemy zapewnić, że każdy ma takie same szanse na odniesienie sukcesu, niezależnie od posiadanych zasobów lub okoliczności?</p> <p>Zachęć uczniów do przeprowadzenia burzy mózgów na temat sposobów stworzenia sprawiedliwego i integracyjnego środowiska w klasie, w którym każdy ma równe szanse na naukę i odniesienie sukcesu. Zapisz ich pomysły na tablicy i omów je w klasie.</p> <p>Na koniec poproś uczniów, aby zastanowili się, w jaki sposób mogą zastosować to, czego nauczyli się w tym ćwiczeniu, w swoim codziennym życiu, zarówno w klasie, jak i poza nią.</p>
<p>STUDIUM PRZYPADKU</p>	<p>Studium przypadku: Konkurs matematyczny</p> <p>Maria jest uczennicą szkoły średniej, która uwielbia matematykę i zawsze marzyła o wzięciu udziału w konkursie matematycznym. Uczęszcza jednak do szkoły, w której wydział matematyki jest niedofinansowany i nie ma środków na oferowanie programów pozalekcyjnych lub konkursów. Maria jest rozczarowana, że nie może realizować swojej pasji do matematyki w taki sam sposób, jak uczniowie z bogatszych szkół.</p> <p>Pewnego dnia Maria dowiaduje się o regionalnym konkursie matematycznym, który jest otwarty dla wszystkich uczniów szkół średnich. Postanawia wziąć w nim udział i zaczyna przygotowywać się do niego</p>

na własną rękę, korzystając z bezpłatnych zasobów internetowych i książek wypożyczonych z biblioteki.

W dniu konkursu Maria przybywa na miejsce i odkrywa, że większość uczestników pochodzi z dobrze finansowanych prywatnych szkół z dobrze wyposażonymi wydziałami matematyki. Czuje się onieśmielona i nie na miejscu, ale daje z siebie wszystko i udaje jej się rozwiązać większość zadań.

Ostatecznie Maria nie wygrywa konkursu, ale jest z siebie dumna, że wzięła udział w rywalizacji i poradziła sobie tak dobrze, na dodatek z ograniczonymi zasobami. Nie może jednak przestać się zastanawiać, o ile lepiej mogłaby sobie poradzić, gdyby miała takie same zasoby i możliwości jak inni zawodnicy.

SZTUKA TEATRALNA

Tytuł: Matematyczna podróż Marii

Obsada:

Maria: Licealistka, która uwielbia matematykę i marzy o wzięciu udziału w konkursie matematycznym.

Pan Johnson: Nauczyciel matematyki Marii, który wspiera jej pasję do matematyki, ale jest sfrustrowany brakiem zasobów w szkole.

Emily: Najlepsza przyjaciółka Marii, która zachęca ją do realizacji marzeń.

Trener Jackson: Trener drużyny matematycznej z dobrze finansowanej prywatnej szkoły.

Inni uczniowie: Uczestnicy konkursu matematycznego.

Akt 1

Scena 1: Maria siedzi na lekcji matematyki i słucha pana Johnsona opowiadającego o niedawnym konkursie matematycznym, w którym wzięli udział uczniowie z innej szkoły. Maria jest zafascynowana pomysłem rywalizacji w konkursie matematycznym i pyta pana Johnsona, czy ich szkoła ma drużynę matematyczną lub jakiegokolwiek konkursy. Pan Johnson ze smutkiem informuje ją, że szkolny wydział matematyki jest niedofinansowany i nie ma środków na oferowanie programów pozalekcyjnych lub konkursów.

Scena 2: Maria wraca do domu i zaczyna szukać informacji o konkursach matematycznych w Internecie. Znajduje regionalny konkurs matematyczny otwarty dla wszystkich uczniów szkół średnich i postanawia wziąć w nim udział. Zaczyna samodzielnie przygotowywać się do konkursu, korzystając z bezpłatnych zasobów internetowych i książek wypożyczonych z biblioteki.

Scena 3: Pan Johnson zauważa pasję Marii do matematyki i oferuje jej pomoc w przygotowaniach do konkursu. Spotykają się po szkole i wspólnie ćwiczą zadania. Maria jest wdzięczna za pomoc pana Johnsona, ale jest sfrustrowana, że ich szkoła nie ma takich samych zasobów jak inne szkoły.

Scena 4: Emily, najlepsza przyjaciółka Marii, zauważa, jak ciężko Maria pracuje i zachęca ją, by nie przestawała. Mówi Marii, że w nią wierzy i że może osiągnąć swoje marzenia, jeśli będzie wystarczająco ciężko pracować.

Akt 2

Scena 1: Maria przybywa na zawody i jest onieśmielona przez innych uczestników, którzy w większości pochodzą z dobrze finansowanych prywatnych szkół z dobrze wyposażonymi wydziałami matematyki. Czuje się nie na miejscu i zastanawia się, czy nie popełniła błędu, biorąc udział w konkursie.

Scena 2: Maria zaczyna pracować nad problemami i udaje jej się rozwiązać większość z nich. Jest z siebie dumna, ale nie może oprzeć się wrażeniu, że mogłaby poradzić sobie lepiej, gdyby miała takie same zasoby jak pozostali zawodnicy.

Scena 3: Trener Jackson, trener drużyny matematycznej z dobrze finansowanej prywatnej szkoły, zauważa talent Marii i podchodzi do niej po zawodach. Oferuje jej pomoc w przygotowaniach do przyszłych zawodów i zaprasza ją do swojego zespołu. Maria jest podekscytowana, ale waha się, wiedząc, że jej szkoła nie ma środków na utrzymanie drużyny matematycznej.

Scena 4: Maria wraca do szkoły i opowiada panu Johnsonowi i Emily o swoich doświadczeniach. Wyraża swoją frustrację brakiem możliwości dostępnych dla niej i jej rówieśników. Pan Johnson i Emily zachęcają ją do dalszej walki o swoje marzenia i obiecują wspierać ją w każdy możliwy sposób.

Akt 3

Scena 1: Maria decyduje się przyjąć ofertę trenera Jacksona i dołączyć do drużyny matematycznej z prywatnej szkoły. Wie, że będzie to wyzwanie, ale jest podekscytowana możliwością realizowania swojej pasji do matematyki.

Scena 2: Maria zaczyna uczęszczać na praktyki z zespołem matematycznym i jest zdumiona zasobami i wsparciem, jakie mają. Czuje się wdzięczna, ale także winna, że ma dostęp do zasobów, których nie mają jej koledzy z klasy.

Scena 3: Maria bierze udział w kilku kolejnych konkursach matematycznych z drużyną i osiąga dobre wyniki. Jest z siebie dumna, ale także świadoma przywilejów, które posiada.

Scena 4: Maria wraca do szkoły i rozmawia z panem Johnsonem i Emily o swoich doświadczeniach z zespołem matematycznym. Wyraża chęć pomocy swojej szkole i kolegom z klasy w uzyskaniu dostępu do takich samych możliwości i zasobów. Pan Johnson i Emily są zainspirowani

DIALOGI:

Akt 1

Scena 1: (Maria siedzi na lekcji matematyki i słucha pana Johnsona opowiadającego o niedawnym konkursie matematycznym, w którym wzięło udział kilku uczniów z innej szkoły).

Maria: Panie Johnson, czy nasza szkoła ma kółko matematyczne lub organizuje jakieś konkursy?

Pan Johnson: Obawiam się, że nie, Mario. Nasz wydział matematyki jest niedofinansowany i nie mamy środków na oferowanie programów pozalekcyjnych lub konkursów.

Maria: Szkoda. Naprawdę lubię matematykę i chciałabym kiedyś wziąć udział w zawodach.

Scena 2: (Maria wraca do domu i zaczyna szukać informacji o konkursach matematycznych w Internecie. Znajduje regionalny konkurs matematyczny otwarty dla wszystkich uczniów szkół średnich i postanawia wziąć w nim udział. Zaczyna samodzielnie przygotowywać się do konkursu, korzystając z bezpłatnych zasobów internetowych i książek wypożyczonych z biblioteki).

Maria: (do siebie) Nie mogę pozwolić, by brak środków mnie powstrzymał. Wezmę udział w tym konkursie i dam z siebie wszystko!

Scena 3: (Pan Johnson zauważa pasję Marii do matematyki i oferuje jej pomoc w przygotowaniach do konkursu. Spotykają się po szkole i wspólnie ćwiczą zadania).

Panie Johnson: Mario, jestem pod wrażeniem twojego zaangażowania w matematykę. Czy chciałabyś uzyskać pomoc w przygotowaniach do konkursu?

Maria: Byłoby super, panie Johnson! Dziękuję bardzo.

Pan Johnson: To dla mnie przyjemność. Jesteś utalentowanym uczniem i chcę wspierać twoją pasję do matematyki w każdy możliwy sposób.

Maria: Naprawdę to doceniam. To frustrujące, że nasza szkoła nie ma takich samych zasobów jak inne szkoły.

Pan Johnson: Wiem, Mario. To trudna sytuacja. Ale nie pozwól, by cię to powstrzymało. Jesteś w stanie osiągnąć wielkie rzeczy.

Scena 4: (Emily, najlepsza przyjaciółka Marii, zauważa, jak ciężko Maria pracuje i zachęca ją, by nie przestawała).

Emily: Maria, jestem z Ciebie bardzo dumna, że wzięłaś udział w tym konkursie i tak ciężko pracowałaś, aby się do niego przygotować.

Maria: Dzięki, Emily. To frustrujące, że nasza szkoła nie ma takich samych możliwości jak inne.

Emily: Wiem, ale niech Cię to nie powstrzymuje. Jesteś najlepsza z matematyki i zasługujesz na to, by realizować swoje marzenia.

Akt 2

Scena 1: (Maria przybywa na zawody i jest onieśmiewiona przez innych uczestników, którzy w większości pochodzą z dobrze finansowanych prywatnych szkół z dobrze wyposażonymi wydziałami matematyki. Czuje się nie na miejscu i zastanawia się, czy nie popełniła błędu, biorąc udział w konkursie).

Maria: (do siebie) Co ja tu robię? Inni uczniowie są o wiele lepiej wyposażeni niż ja.

Scena 2: (Maria zaczyna pracować nad problemami i udaje jej się rozwiązać większość z nich. Jest z siebie dumna, ale nie może oprzeć się wrażeniu, że poradziłyby sobie lepiej, gdyby miała takie same zasoby jak inni zawodnicy).

Maria: (do siebie) Poszło mi całkiem nieźle, ale wiem, że mogłabym zrobić to jeszcze lepiej, gdybym miała więcej zasobów.

Scena 3: (Trener Jackson, trener drużyny matematycznej z dobrze finansowanej prywatnej szkoły, zauważa talent Marii i podchodzi do niej po zawodach. Oferuje jej pomoc w przygotowaniach do przyszłych zawodów i zaprasza ją do swojego zespołu.